

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSRTT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

A közösügyek bajnokai.

Pécs, 1897. május 6.

Az olyan organizmust, amely nem hordja magában az életképesség csiráját, mesterséges uton-módon csak ideig-óráig lehet fentartani, minden erőlködés dacára csakhamar összeroskad, felbomlik elemeire, hogy ezek újabb, egészségesebb organizmusokká alakuljanak.

Ilyen egészségtelen organizmus a hatvanhetes kiegyezésben megszületett osztrák-magyar monarchia, romlásának csirája az az őszinteséghiány, a melyben fogantatott s amely életgyökereit immár alapjában támadta meg. A hatvanhetes dualisztikus monarchia magyar megteremtői azzal áltatták magukat és a nemzetet, hogy ezzel megvetik az önálló magyar állam alapját s nem gondolták meg, hogy nem lehet életképes az az állami organizmus, amelyből hiányzanak ennek leglényegesebb szervei, hogy mint állam sem befelé meg nem szilárdulhat, sem kifelé nem érvényesülhet az olyan ország, amely nem ura a saját véderejének s a nemzetközi vonatkozásokban mint önálló állam sem politikai, sem gazdasági érdekeinek védelmére fellépni jogosítva nincsen.

Osztrák részről azzal a hátsó gondlattal kötötték meg ezt az áldatlan egyezséget, hogy azzal megmentsek az egységes

birodalom eszméjét, hisz az akkor uralkon levő német centralisták bele sem mentek volna az alkuba, ha nem látják, hogy az lényegileg az ő eszményképüket, a „Gesamtmmonarchiát“ valósítja meg, s hogy az egységes hadsereg, egységes külképviselet, egységes vámterület, egységes nemzeti bank mellett Magyarországnak a törvényben hangoztatott közjogi önállása nem egyéb üres frázisnál, amely csupán a maga lényege szerint egyszerű tartományi autonómiánál nem egyéb magyar alkotmány felcírázására szolgál s a melyet adandó alkalommal könnyen sutba lehet dobni, hisz a lényeg ezzel ugysem változnék.

Megcsináltuk tehát az osztrák centralistákkal kezét fogva a pragmatika szankciónban kimondott perszonális unió helyébe a reáluniót, s ráfogtuk, hogy a pragmatika szankciónak az a határozománya, mely szerint a közös uralkodó alatt álló országok és tartományok feloszthatlanul és elválhatlanul együtt birtoklandók, nem kölcsönös, hanem közös védelmi kötelezettséget állapított meg, pedig jól tudtuk, hogy a feloszthatlan és elválhatlan birtoklás hangsúlyozása nem a külső támadások elleni védelemre, hanem annak megakadályozására szolgált, nehogy az uralkodóháznak valamikor eszébe juthasson az általa birtokolt országokból egyes tagjai számára szekundogeniturákat alakítani s ezzel a

kölcsönös védelmet ezek között problema-
tikussá tenni.

A pragmatika szankciónból folyó kölcsönös védelmi kötelezettség nem igényli a diplomacia és a véderő közösségét, erre csak a birodalmi centralizációnak volt szüksége s ezt erősítettük meg a dualizmus és paritás hamis cége alatt.

Ennek a hamis alapon emelt épületnek a föntartására mesterséges támasztékokra volt szükség, hogy az igazság szele ki ne fujja alóla a homokot, a melyre épült, s ezért kellett egész alkotmányunkat illuzóriussá tenni, közéletünket erkölcsileg megrontani, hogy legalább forma szerint fenttartható legyen az a többség, amely a hamis alapokon nyugvó kiegyezést a nemzet igazi többségének akarata ellenére is megvédelmezze és fentartsa. Ezért kellett olyan választási törvényt csinálni, amely utjában áll a nemzeti közakarát érvényesülésének, s a mikor már ez sem használt, a mikor az idők folyamán mindjobban kezdett a kiegyezés épületéről lehámlani a tetszetős vakolat és kikandikálni alóla a birodalmi centralizáció nyers falazata, akkor előkerült a korrupció és a hatalmi erőszak, hogy megvédelmezzék azt a nemzeti aspirációk romboló hatalma elől.

Ausztriában minderre sokáig nem volt szükség, nemcsak azért, mert az a közgazdasági függés, a melybe a hatvanhetes kiegyezés

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Csalódás.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Nem is olyan régen történt. Egy hete s ha nem csalódom, tán éppen — pénteki napon.

Midőn aznap délutánján az erdővel koszoruzott űs Mecseknek kavicsos útján bolyongtam, véletlenül egy régi jó barátomat vettem észre. Csörgedező kis patak partján egy kidőit fának törzsökén ült, fejét kezére hajtva, mély gondolatokba volt elmerülve. — Észre sem vette jelenlétemet, nem csoda, mert háta mögé lassan, csöndben lopódtam s úgy kísértem figyelemmel. Bizonyynal ábrándozik szegény — gondoltam magamban s még várok egy keveset, míg ábrándképe szétfoszlik. Álmodozásából fölébredve hátra tekint s tán észrevesz, akkor majd megszólítom. Vártam, vártam, de hasztalan . . . Türelmem már fogyni kezdett. Arcát két kezével egészen eltakarva, hosszú, fájó sóhajta ütötte meg fületem s észrevettem, hogy szemeiből könnyeket töröl.

Ez már több az ábrándozásnál; szegény barátom lelkét bizonyára nemcsak az édes szerelem kinja, hanem tépő fájdalom is

omésztja s hogy ne gyöttrődjék tovább, meg érintve őt, így szólítottam meg:

Szervusz Aladár barátom. Mit busongsz te itt egész egymagadba? . . . Ejnye ejnye, fiatalember létedre nem röstelsz könyveket hullatni? Tán bántott valaki, ideálodban csalókoztál . . . hűtlen lett hozzád? . . . Hidd el nekem manapság már nem érdemes ezért busogni. Van kivüle még elég lány a földön, válogathatsz köztük! Ez legyen a jelszavad: gombház, ha leszakad lesz más.

Szegény barátom, hogy kezem vállát érintette, ijedten rezzent föl, merő pillantást vetett rám csodálkozva, hogy mikép kerültem háta mögé, hiszen jövetelemnek még csak nesztét se hallotta. Helyet kínált jobbjá mellett s midőn leültem mellé, ilyfélekép szólott:

— Barátom, könnyen beszélsz te. Te még sohasem szeretted úgy, mint én, de tán nem is csalódtál. Igazad van, midőn azt monddod, hogy hűtlen lett hozzám ideálom. Pedig, ha tudnád, hogy szeretem? . . . Ej de hagyjuk; jobb, ha rá se gondolok. Inkább sétáljunk egyet az erdőben, hisz ma itt künn lenni valóságos mennyei élvezet. Jó, hogy találkoztunk, legalább másról beszélhetünk s pillanatokra a velem történeteket feledni fogom. Hol voltál ma délelőtt?

Észrevettem mindjárt, hogy lelkében nagy vihar dul. Kérdezősködése, hogy hol voltam ma délelőtt, csak pro formából törté-

nik s gondoltam, jól fog esni sajtó szívének, ha buját-baját elmondhatja valakinek s midőn tudára adtam, hogy odahaza voltam egész délelőtt kérdőre fogtam:

Kedves Aladárom, jól tudod, hogy egymás iránt mi már régen rokonszenvvel viseltetünk, sőt mi több de ne vedd ám bókának, már régen szeretlek, mert jó fiu vagy, nemes a lelked, szivednek jósága páratlan. Beszöld el, mi történt veled? . . . Ha akarod, titoktartó leszek s ígérem, senkinek sem fogom elmondani, hogy mi gyöttri lelkedet. — Mondd, mért vagy olyan szomorú?

— No jól van barátom . . . elmondom az egészet s azt se bánom, hogyha éltem ifjuságát mások előtt is földerited. Én miattam már az egész világ is megtudhatja. Bűnös nem vagyok s ha talán nem cselekedtem helyesen, az csak tapasztalatlanságomnak róható föl. Belátom már magam is, mily igaz e régi közmondás: Ritkán másnak, majdnem mindig csak magunk kárán tanulunk.

Hogy kiről van szó, tudhatod. Arról a szőke fűrtű, szép halványarcu leánykáról, kivel véletlenül kötöttem ismeretséget. Azt mondják, hogy a véletlen Isten uja mutatkozik. Ezt tartottam én is s midőn egyszer-kétszer találkoztunk s beszélhetünk egymással, már azt gondoltam: valóban nekem szánta őt az ég, pedig csak most látom igazán, dehog . . . nem az Isten, hanem a

Magyarországot sodorta, az osztrákok számára édes gyümölcsöket termelt, hanem azért is, mert ott azok a centralisták uralták a helyzetet, akik belátták, hogy a kiegyezés által teremtett közjogi helyzet tulajdonképpen az ő politikai eszményképüknek, az egységes összbírodalomnak kedvez s az alapjaikban korrumpált magyar közviszonyok mellett napról-napra tünedeznek azok az akadályok, a melyek a merev birodalmi centralizáció formái érvényesülésének még útjában állottak.

De az utóbbi időkben változtak odaát a viszonyok, az osztrák centralisták lábai alól kezdett fogyni a talaj s a legutóbbi választások jóformán eltörölték a föld színéről a pártjukat, a fölérük kerekedett föderalisták pedig éppen nem szerelmesek a hatvanhetes kiegyezésbe, amely legbiztosabb talpköve a birodalmi centralizációnak. Osztrák részről fáradoznak tehát most a kiegyezés megdöntésén s erre az első rohamot a kvóta jelszava alatt intézik. Azt mondják, hogy ha a magyarok annyira szerelmesek a kiegyezés által teremtett közösügyes állapotokba, ám fizessék meg az árát busásan és nemcsak szinleg támasztanak a képtelenségig fokozott igényeket Magyarország ellen, de el vannak tökélve azoktól semmi esetre sem tágitani.

És Magyarország mit felel erre? Ha a nemzet maga szabadon megnyilatkozhatnék, a felelet nem lehetne kétséges. Ha az osztrákoknak nem kell az a helyzet, a mely Magyarországot az osztrák birodalom provinciájává tette közjogilag, gyarmatává gazdaságilag, mi ugyan részünkről nem ragaszkodunk hozzá. Térjünk vissza a pragmatika szankcióban stipulált perszonális unióra, rendezkedjünk be a közös uralkodó jogára alatt közjogi és gazdasági önállósággal felruházott külön állami szervezetbe s fogadjuk meg, hogy kultamadá-

sok ellen egymást kölcsönösen, de nem közösen, megvédelmezzük.

De hát Magyarország nevében nem a nemzet, hanem a mesterségesen összetakolt országgyűlés fog feleletet adni, s amint ez az országgyűlés a nemzeti közakarat meghamisítása révén született, úgy felelete is ellentétbe fog helyezkedni az ország közvéleményével. Meg fog történni az a furcsa eset, hogy a rabszolga fog tiltakozni szabadon bocsátatása ellen, az országgyűlés többsége be fogja adni a derekát, inkább megszavazza az ujabban követelt sarcot a fölemelt kvóta alakjában, semhogy a felkinált közjogi és gazdasági önállóságot elfogadná.

Persze nem azért, mintha ettől az önállóságtól irtóznék, hanem mert megdőlven a hatvanhetes alap, nem lenne többé szükség a parlament meghamisítására, lehetne kormányozni korrupció nélkül is, pedig abban a többségben még csak ez tartja a lelket.

H i r e k.

Pécs, 1897. május hó 6.

Mit nem beszél . . .

Mit nem beszél az az osztrák,
Hogy emeljük fel a kvótát!
Neki van sok adóssága
S áttolná a más nyakába.

Azt mondja, hogy mi haladtunk,
Gazdagodtunk, gyarapodtunk;
S a mi kicsi vagyunk van,
Kell a közös háztartásban.

És ha kvótát nem emelünk,
Fenyeged, hogy jaj lesz nekünk:
Felmondja az együttélést
És elszakad tőlünk végkép.

Hogyha ezt nem mondta volna,
Talán rá is álltunk volna;

sátán játszott közbe, hogy őt megismerjem, hogy érte multamat feláldozzam, éjjel-nappal csak róla álmodoztam s annyit szenvedjek s gyötrődjem most, mint kevés lélek a földön.

Midőn megismertük egymást, még iskolába jártunk. Ő a polgáriba, én a gimnáziumba. Szünidők alkalmával mindig találkoztunk. Istenben boldogult drága szüleim házában majdnem egész tőszomszédságában lakott egy jóra való család, vakációjának egyik részét rendszeren e család körében töltötte . . . rokonai voltak. S így gyakran, majdnem minden áldott nap láthattuk egymást s nem egyszer fönt kertünkben egy gyönyörű szőlőlugosnak árnyában órán át üldögélünk s beszélgettünk majd erről, majd arról.

Holdvilágos estéken is számtalanszor együtt sétáltunk s úgy vettem észre, hogy nemcsak én, de ő is boldognak érzi magát. Meglehet, hogy öröme már akkor is csak tettetett szinlelés volt. Szívünkbe anélkül, hogy sejtettük volna, önkénytelenül lopódzott be a szerelem, azaz csak az enyémbe. Én szerettem őt, bizonyossága az, hogy nappal mindig vele foglalkoztam s éjjel szüntelen róla álmodoztam. Hogy ő vajjon szeretett-e? Isten a megmondhatója.

Ugy hiszem, hogy akkor abban az időtáiban igen is szeretett. Ezen állításom meg erősítésére hadd mondjam el iltünk e következő epizódját. Talán nem lesz érdektelen.

Szép nagy könyvtárunk volt. Egy alkalommal könyvet kért tőlem s visszahozva már helyére akartam tenni, de mintha csak

valami azt sugta volna: fiu, nézd meg a könyvet, lapozz benne, hátha levelei közt találhatsz valamit. S ime sejtelmem nem csalt.

Kis levélborítékban egy képre bukkan tam melyre még egészen jól emlékszem ezen szavakat írta: Fogadja kedves . . . ezen kis képet emlékül önt szerető—től.

Fel se tűnt nekem akkor ennek értelme. Észre sem vettem, hogy ebben egy vallomás rejlik, ámde később, hogy egy kissé eszmélni kezdtem s még sok más tetteből is azt vonhattam le következtetésül, hogy szeret: szerelmem kicsiny fája mély gyökeret vert szívembe, hű gondnal ápolva azt, terebélyes fává növekedett, melynek árnyékában számtalanszor merengtem s daloltam az édes boldogító szerelemtől.

Boldog voltam. Azt hittem már, a csillagokban van megírva, hogy ő az enyém lesz, bizonynyal nekem szánta az ég. Ha réteken s erdőkben bolyongtam, mindentűt csak az ő nevét hallottam, szende arca mosolygott rám a tiszta égboltjáról, a virágok szép kehelyéből; a földön szerteszét az ő nevét hangoztatták a madarak s magam is mindig ezt suttogtam ébren s félálomban, egyszóval az ő lénye töltötte be egész valóm.

Régi dolog, hogy a féltékenység a szerelemnek édes testvére, szívemben is nemso kára e kétségbeejtő érzelem dobbant meg féltékeny lettem mindenre, mindenkire, mint-hogy végtelenül szerettem, legnagyobb boldogságom közepett sokat kellett tépelődnöm, sokat zokognom, de minden kin, minden

De mióta ezt igéri —
Egy krajcárt se többet néki!

Hiszen éppen azt szeretnénk,
Hogyha végkép szétmehtünk;
Egyik jobbra, másik baira
S a közösügy szétszakadna.

Elég volt már a sok jóbul;
Hisz a magyar ettől kódul,
Ezért a sok teher rajtunk —
Ingyenélőt ki nem tartunk!

Ha eljön a szétválásunk,
Az lesz a feltámadásunk;
A zsirunkon nem hizik más —
Hát csak rajta, bátran, bizvást!

Bolondság volt összeállnunk;
Okos dolog lesz szétválnunk,
Addig, míg mást nem gondolnak,
Ha ma nem, hát mindjárt — holnap!
Igric.

Naptrend 1897. május 7-én.

Naptár: péntek, máj. 7. — Róm. kath. Szaniszló, — Prot.: Szaniszló. — Görög-kel. (ápr. 25.) Márk. — Zsidó: Ijar 6. — Nap két 4 óra 18 perckor; nyugszik 7 óra 3 perckor. — Hold két reggel 7 óra 58 perckor; nyugszik éjfékor.

Időjárás: hőmérséklet 9 Celsius fok meleg; légnyomás 746. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: boros hűvös, idő és helyenkint csapadék várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán reggel 9 órakor.

— **(Személyi hírek.)** Altorjai Altorjai Imre őrnagy, a székesfehérvári kerületi csendőrparancsnokságtól tegnap a pécsi szárnyparancsnoksághoz érkezett, hol Bogya Vince csendőrszázados és Farkas Károly főhadnagy fogadták. Az őrnagy ma délelőtt utazott el.

— **(A pécsi közuti villamos vasut)** ügye lassankint kezd a megvalósulás stádiuma felé közeledni. Most már csak az utcai területek használatára vonatkozó szerződés, valamint ennek következtében a szükséges módosítások a villamteleppel kö-

könycsopp édes volt, jól esett ifju lelkemnek, mert hiszen érte szenvedtem, miatta zokogtam.

Igazán nem tudom, mit gondoljak magam felől: volt e akkor józan eszem, vagy nem. Hogy lehet egy századvégi ifju ebben a prózai, realis világban oly ábrándos, oly ideális lelkületű, mint én voltam akkor. El-mellőzve mindent, csak Amornak, a szerelem istennőjének áldostam, nem törődve semmivel, csak érte éltem s ha kellett volna, érte még életmet is feláldozom.

Igy végtelen módon és önzetlenül szerettem s hogy ő is szeretett-e, valójában nem tudom. De hátha mégis, azonban mily soká voltam szerelmének tárgya, arról még csak homályos fogalmam sincs.

S mi lett lángoló szerelmem jutalma? . . . Keserű csalódás! . . .

Átkoznám most, ha sohasem szerettem volna, de nem teszem. Szerelmem bizonyossága, hogy még most is csak arra kérem Istenem: lelje föl mennyországát már e földön, kísérje sirjáig mosolygó szerencse azzal, kiért engem elhagyott, legyen boldog, míg én boldogtalan leszek, mert végtelenül szerettem, mert bűnhődtem, mivel egy földi lényt, ki azt meg sem érdemelte . . . Istenről megfeledkezve . . . imádní tudtam! . . .

*

Itt félbeszakította elbeszélését. Leült a bársonyos gyöpre. Észrevettem, hogy kimerült. A mult szép meg kinos emlékeinek

tött szerződéseken vannak hátra, melyeknek tervezetei készen állanak, csupán a városi pénzügyi, gazdasági és rendészeti albizottságok együttes határozataira van szükség s ha ez is megtörténik, akkor a f. hó 31-én tartandó városi közgyűlés megadja a végleges engedélyt s kezdetét veszi a tényleges munka, a sinpárok lefektetése.

— **(A város gazdasági programja.)** Herbert János városi tanácsos három havi szorgalmas munkájának a gyümölcse: a város gazdasági programja és a város pénzügyeinek rendezésére vonatkozó javaslata már kész s legközelebb ki fog nyomtatni és a városi bizottsági tagok között szétesztetni. E szerint a már előirányzott építkezésekre és szükségletekre összesen egy millió 280 ezer forint kell, a mely összeget betudva a már eddig csinált adósságokba, a városnak összesen 3 millió 200 ezer forint nagyobb, hosszú lejáratu kölcsönre van szüksége, vagyis ily összegű lenne a pénzügyi konverzió, mely aztán ekként a város összes függő adósságait egy helyen tagosítaná. A város összes kölcsönei, beleszámítva az elpocsékolt törzstőkét is, összesen körülbelül kétmillió frtra rugnak. Ezek lennének tehát első sorban kifizetendőek a nagy kölcsönből. Van ezenkívül a városnak összesen 80.825 frt vissza nem fizethető adóssága, mint a lyceumi s más ehhez hasonló alapok, a melyeknek azonban csak az évi kamatait tartozik rendeltetési helyére fizetni (Hol van a tőke?) A rövid lejáratu adósságok összesen 30.537 frt 31 krt tesznek ki. Ugy vagyunk tehát tulajdonképpen a konverzióval, hogy karikás negyedfél millióra lesz szükség, melyet 66 esztendő alatt fizethet a város, ha ugyan addig valamelyik második Aidinger nem csinál még ugyanennyit a késő unokák nyakába. Annyi tény, hogy az adott helyzetben más kibontakozás nincs, mint a konverzió, a mihez még hozzá fogunk szólni,

ujólag történt átszenvedése elbágyasztotta lelkét, de testét is erőtlenné tette s a pihenés, a nyugalom most az átszenvedett kinok után üdítőleg hatott idegeire, új erőt gyűjtött, hogy folytathassa, hol elbeszélésének fonálát az előbb megszakította. . . Egy ideig szótlanul ültünk egymás mellett. Bánatot sugárzó szemével szomorúan nézte a lombosodni kezdő fák zöld lombkoronáit, majd az égboltjára vetette azokat, hol lassan lassan már gyülemleni kezdtek a terhes felhők. De az égbolt iva mégsem volt oly felleges, mint ifjú életének kicsiny boltozata. Szerelmének hajnala korán pirkadott meg, de be is borult az épp oly gyorsan.

— Barátom, pihenjünk még egy keveset s aztán majd folytathatjuk utunkat s ha nem untatlak, elbeszélésemet is tovább fogom szólni.

— Jól van Aladárom szóltam, csak nyugodjunk.

Kezére támaszkodva, mint sötét felhő, úgy borongott leike a mult emlékein. Néha-néha, mintaa villám csapott volna le közélébe, fölrezzent merengéséből, szemében majd a büszkeségnek sugára ragyogott, majd megint elborult arca, komor lett . . . a fájdalomnak halvány képe derengett azon s úgy vettem észre, mintha két szemében könyök rezegnének. Hallgatag volt, én se szóltam. Csak olykor-olykor mondottam valamit, hogy a néma csöndet megtörjem.

(Folyt. köv.)

ha előttünk és kezünkben lesz Herbert elaboratuma, akkor majd érdeme szerint méltatni, illetve a jogos kritikát gyakorolni fogjuk.

— **(Jegyzői vizsgálat.)** Hét jegyzőjelölt állott tegnap és ma Baranyamegye jegyzővizsgáló bizottsága előtti, akik bizony nem valami erős legények lehettek, mert dacára a kérdéseket feladó bizottsági tagok jóakarátának, legtöbbszörre hallgatással feleltek. Nagyon is egyhangú volt tehát az a hosszas faggatás, a melyben a hét jelölt reggeli 9 órától délutáni egy óráig szakadatlanul részesült s a vége az inkvizíciónak az lön, hogy mind a heten szép csendesen elbuktak.

— **(Érettségi vizsgálatok.)** A pécsi felső kereskedelmi iskolában a jövő héten kezdődnek a meleg napok. Hétfőn, f. hó 10-én veszik kezdetüket az írásbeli érettségi vizsgálatok s tartanak folyó hó 17-ig bezárólag. A szóbeli érettségi vizsgálatok pedig — mint értesülünk — jövő hó 2-án kezdődnek és 5-én fejeztetnek be. A vizsgálatokon a közoktatásügyi miniszter képviselőjében Dischka Győző, állami főreáliskolai igazgató, a kereskedelmi miniszter képviselőjében pedig Zára Károly dr. keresk. és iparkamarai titkár lesznek jelen.

— **(Országos kerékpárverseny.)** A pécsi Bicycle-Club folyó hó 27-én országos versenyt rendez, melynek sorrendje a következő: f. hó 26-án este 8 órakor ismerkedési estély a „Hajó“ szállodában; folyó hó 27-én reggel 9 órakor villásreggeli az Abba-ziában. 10 órakor a versenypálya hivatalos felmérése. Déli 1 órakor ebéd a „Hajó“ szállodában. D. u. 1/4 órakor a versenyek kezdete. Esti 8 órakor társas estebéd és a versenydíjak ünnepélyes kiosztása. Verseny-sorrend: 1. Megnyitó verseny. (nyílt) 2000 mtr., 6 kör. I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 4 korona. 2. Vendégek versenye. (nyílt, a P. B. C. kivételével) 4000 mtr., 12 kör., I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 4 korona. 3. P. B. C. verseny. (zárt, egyleti) 1609 mtr., 4 kör és 276 mtr., I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 2 kor. 4. Tandemverseny. (nyílt) 3000 mtr. 9 kör. I. pár 2 ezüst érem és 2 tiszt. díj. II. pár 2 ezüst érem. III. pár 2 bronz érem. Tét páronként 6 korona. 5. Főverseny. 15000 mtr. 45 kör. I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 5 korona. 6. Tételny verseny. 1000 mtr., 3 kör. I. ezüst érem és tiszt. díj. II. ezüst érem. III. bronz érem. Tét 3 korona. 7. Vigasz verseny. 1000 mtr. 3 kör. I. ezüst érem. II. bronz érem. III. bronz érem. — Tét nincs. A versenyekre nevezni lehet f. hó 23-ig esti 8 óráig bezárólag ifj. Fürst Gyula versenytitkáránál.

— **(Halálozás.)** Emmert József folyó hó 3-án reggel szívszélhűdés következtében hirtelen elhunyt Babarcon.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter Baranyamegyében a főherceglaki anyakönyvi kerületbe Mozal Alfréd, gazdasági segédet, a nagykozáriba pedig Vexler István községi tanítót anyakönyvvezetőhelyettesekké kinevezte

— **(Német gazdák Somogyban.)** Május hó 19-én vagy 150 németországi gazda érkezik Kaposvárra Egan Ede vezetése alatt. A német gazdák a kaposvári urodalom vendégei lesznek, utazásuk célja Magyarország mezőgazdasági viszonyainak tanulmányozása.

— **(Esküvő.)** Tegnapelőtt tartotta esküvőjét Frimmel Oszkár, fakereskedő, Frimmel Antal eszéki takarékpénztári igazgató fia, Forster Katicával, Forster János keskendi lakos leányával. A házasságkötés délelőtt 10 órakor történt meg Kugler Béla, keskendi anyakönyvvezető előtt s ezt nyomban az egyházi esketés követte. A házasságkötésnél tanúk voltak Scholc Károly, laskafalui földbirtokos és Seper Kálmán, eszéki sörgyáros.

— **(Lóosztályozási bizottság.)** A f. hó 23-án tartandó lóosztályozásra — melynek részleteit már régebben közöltük — a Tanács a következő bizottságot küldötte ki: a budai vásártéren tartandó osztályozáshoz Nendvich Andor helyettes tanácsos elnökielte alatt Papp József és Vidákovics György törvényhatósági bizottsági tagokat; a szigeti külvárosi vásártéren tartandó osztályozáshoz pedig Reeh György, rendőrkapitány elnökielte alatt Tamási Ferenc és Wachauer Károly, törvényhatósági bizottsági tagokat.

— **(Pécs az olcsó városok közé tartozik.)** A statisztika azzal is foglalkozik, hogy Budapesten s néhány nagyobb vidéki városban milyenek a piaci árak. A statisztika természetesen a finomabb részletekbe is bele megy s majdnem minden cikket sorba vesz. Mi azonban megemlékezünk arról, hogy a huszárral foglalkozzunk s e tekintetben tegyük összehasonlítást Budapest s néhány vidéki város között. Azt persze mondani sem kell, hogy a drágaság dolgában Budapest jár elől. Annak megemlézése után, hogy az árak a mult hónapból valók, konstatalhatjuk, hogy a marhahus Debrecenben, Nagy-Váradon és Kolozsvárott legolcsóbb; az árak nagysága tekintetében a főváros után Pozsony következik Araddal együtt. A borjúhús Aradon és Sopronban már csak jobb módúaknak jut, mert majdnem olyan drága, mint Budapesten; e tekintetben Pécs és Debrecen a legolcsóbbak. A disznóhús ára nem igen mutat nagyobb változatot, de mégis Pécs és Kolozsvár a legolcsóbb. Hal dolgában (ami egy kissé különös) a kassaiak állnak legjobban, legrosszabbul pedig Pécsen. A jobb minőségű hal kilója felül van az egy forinton. Március hóban a csibét Nagy-Váradon lehetett legjutányosabban kapni. Ha általánosan vesszük a dolgot, Nagy-Várad, Pécs, Kolozsvár és Debrecen jóval olcsóbb városok, mint Arad, Pozsony, Sopron és Temesvár.

— **(Névmagyarosítás.)** Berger Sándor, dunaföldvári lakos, vezetéknevét, belügyminiszteri engedélyvel, Zoltánra magyarosította.

— **(Jégeső Tolnamegyében.)** Az a nagy jégeső, mely megyénkben a Duna mellett vonult végig, Tolnamegyében igen nagy károkat okozott. Zombán teljes egy óra hosszáig esett a jég s Bonyhádon, Kakasdon

és Bátán is nagy károkat okozott. A lakos-
ságot a korai zivatar miatt igen nagy rémü-
let lepte meg, mert tavaly is a megyében
93 község termését pusztították el a zivatarok.

— **(A földadó kivétési lajstromok)** melyeket a folyó évre állítottak össze, mint a városi tanács közhírré teszi, máától kezdve egész f. hó 13-ig közszemlére lesznek kitéve a városi pénztárban. A kivett földadó ellen, akik már ily adóval meg-
róva voltak, a közszemlére kitévelől számított 15 nap alatt, — a kik pedig most rovatnak meg először, az adókönyvecskéjükbe történt bejegyzése után 15 nap alatt tehetik meg felszólalásaikat.

— **(Körözött sikkasztó.)** Blumenstock Arnold, pécsváradai születésű, 37 éves, alvállalkozó kereskedő, születés-
helyéről elszármazott Pancsovára. Ott aztán meg nem engedett manipulációt követett el, elsikkasztván a kezére bizott értékeket. Természetesen feljelentették érte s a pancsovai kir. törvényszék sikkasztás büntette miatt vád alá is helyezte. Közben azonban Blumenstock eltávozott Pancsováról s mivel új tartózkodási helyét nem jelentette be se a törvényszéknek, se a rendőrségnek, most nem tudják, hol van. Pedig szükség lenne rá; erre mutat legalább az a körülmény, hogy most elrendelték a körözését s ha holtartózkodási helyét kipuhatolják, át fogják adni a kir. ügyészségnek.

— **(Tűz egy grófi birtokon.)** Draskovich István grófnak a Lajosháza pusztán levő uradalmában tűz volt a napokban. A tűz ismeretlen okból keletkezett a cselédház mellett levő istállók között s bár a cselédség csakhamar eloltotta, mégis vagy 422 frt kárt okozott.

— **(Egy veszedelmes tolvaj elfogatása.)** Kitérő fogást tett a napokban a baranyamagocsi csendőrség, elfogván egy veszedelmes tolvajt, aki eddig egész csomó lopás elkövetését ismerte be. Megirtuk annak idején, hogy Till Ádám kocsis, Magyar-Egregyéről gazdája megbízásából Pécsre egy utast hozván be, a kocsival nem ment vissza a gazdájához, hanem megszökött. A lovakat pár nap múlva bitangságban meg is találták, mert azok eladásába a tolvaj — lólevél nélkül — nem mert belemenni. De a kocsinak és lószerszámoknak, úgy magának Till Ádámnak is nyoma veszett. Keresték mindenfelé Pécsen is, másutt is, de nem tudták elfogni. Most aztán Bikalon letartóztatták derék csendőreink, kik benne a vagyonbiz-
ság egyik nagy veszedelmét kerítették a kezük közé. A letartóztatott tolvaj először is beismerte a fogat elhajtását s eladta, hogy a lopott kocsit és lószerszámokat Orbán Ferenc, gyulai lakosnak adta el, a hol a csendőrség azt meg is találta. Az elfogott tolvaj ezután még azt is beismerte, hogy a kocsi elhajtása óta csavargva bujdosott a vidéken s Báltaszéken özv. Hauser Ignác-
nétől pénzt, Mayer Mátyástól pedig egy zsebórát lopott el; Sommer Károly, dolinaipusztai lakostól, álmában a feje alól kivévén, szintén órát lopott, Unterlander György, bonyhádi lakostól pénzt, Pfeffer Fülöp, hidasdi lakostól pedig a hidasdbonyhádi vasutállomáson egy tarisznyát

lopott el. A veszedelmes tolvajt a csendőrök bekisérték a sádsi járásbíróság börtönébe.

— **(Csókák a szőlőben.)** Krausz Miklós, pécsi ügyvédnek a vokányi szőlőhegyen levő szőlőjében több ízben garázdálkodtak olyan csóka természetű ismeretlen tolvajok, kik különösen előszeretettel lopkodják el a fiatal fa és szőlőcsemeteket. Ugyan így járt Beck Péter, vokányi lakos is és a feljelentés folytán aztán megindult a nyomozás a szőlők csókái ellen. S nem is sikertelenül, mert Strel Antal és Muth Gáspár, vokányi suhancok személyében a tolvajokat ki is puhatolták s ezek most a bíróság előtt fogják elnyerni a csókatermeszetre valló garázdálkodásért méltó büntetésüket.

— **(Vasuti kedvezmény a tisztviselőknek.)** A kereskedelmi miniszter a törvényhatósági tisztviselők kedvezményes, illetve féláru menetjegyeire nézve felvilágosító rendeletet adott ki, melyben felsorolja azon tisztviselőket, kik e kedvezményes jegyek váltására jogosítvák. A kérvényben pontosan kitüntetendők s a törvényhatóság első tisztviselője által igazolandók az illető tisztviselőre vonatkozó adatok: szolgálat, fizetés, állás stb. Egész évre szóló arcképes igazolványoknál az igazolvány kiállításának költségeire 2 frt bélyeg szükséges, a kérvény bélyegmentes. Ellenben egyszeri utazásra jogosító kedvezményes menetjegyet kérő folyómodványoknál továbbra is 50 kros bélyeg ragasztandó a kérvényre.

— **(Egy kutya garázdálkodása.)** Bányetelepen ma reggel szörnyű garázdálkodást vitt véghez egy kutya. Nem kevesebb, mint hat gyereket megmárt és egy embert is megharapott, mikorra végre agyonlőtték. A gyermekeket legtöbbször kezükön és lábukon harapta meg; az embernek pedig az arcába ugrott és száján ejtett sebet. A megharapottakat rögtön orvosi gyógykezelés alá vették, a lelőtt kutyát pedig beszállították a városi gyepmesteri telepre, a hol az állatorvosok meg fogják vizsgálni, hogy veszett volt-e? A kutya kóborló volt s a Lämpás-völgyből látták lejönni ma korán reggel s onnan ment be a községbe, hol szörnyű garázdálkodása után végre ártalmatlanná tették. A megharapottak sebeit az orvosok kiegészítik s ha szükségessé válik, fel fogják őket küldeni a budapesti Pasztör intézetbe.

— **(Cigány-furfang.)** Eckert János, liptódi lakos, minap elment a pécsváradai vásárra. Amint odaért, az egyik lóva, mivel már régen kehes volt, kilehelte párját. Eckert az elhullott állatot kivitette a városból, s egy sintérséget űző cigánynyal meg-
egyeztet, hogy a bőr levonásáért hajlandó neki egy forintot fizetni. A mint Eckert másnap elment a cigányhoz, hogy a ló bőrét attól átvegye, azt vette észre, hogy se bőr, se cigány. Tudta a cigány, mit csinál; inkább választja a bört, mint a munkafejében (áró egy forintot).

— **(A ki a búcsun hagyja el a gyermekeit.)** Most, a nagy bucsujárások évadjának elején, kapóra jött egy ismeretlen, magát Madrach Jánosnak nevező ember országos körözése, a ki a bucsukon szokta elhagyni a gyermekeit. Rendesen eljárogat

egy-egy hatal 6-8 éves leánynyal vagy fiúval a bucsukra s aztán a gyermeket elhagyja magától s ő maga megszökök a bucsu színhelyéről. Ugy látszik, hogy nemcsak saját gyermekeivel, de a mások gyermekeivel is így tesz; vagyis büntársai is vannak, gyerekeiktől megszabadulni akaró megtévedt leányok, lelketlen anyák, kik megbízzák a gyermekük elhagyásával. És az ember jó pénzért el is végzi a megbízatást s a magukra hagyott ártatlan porontyok sirva bandukolnak a bucajáró helyek néptömege között, míg végre valamelyik jámbor bucsujáró pártjukat fogja. A lelketlen gyermek-
kufarra most rendőrségünk figyelmét is felhívja a fővárosi rendőrkapitányság s így azt úgy a nálunk, mint egész Baranyamegyében szokásos bucsujárások alkalmával figyelemmel fogják kísélni, hogy ha kézrekeríthetik, elvegye méltó büntetését.

— **(Tolvaj csavargó.)** Reményi Ede, pécsi illetőségű, csavargó kádarsegéd Szegzárdon egymásután két lopást is követett el. Nagy Sándor, ottani lakostól egy puskát; Kovács Mihálytól pedig 5 forint készpénzt lopott el s a lopások elkövetése után megszökött. Az éber csendőrség azonban csakhamar a nyomára jutott és elfogván, bekisérte a börtönbe, ahol most várja büntetését.

— **(Asszonyok veszedelme.)** Benács Györgyöt úgy ismerték Kékesden, mint ellenállhatatlan don Juant, a ki valóságos veszedelme volt az asszonyoknak a régi időkben. De hogy teltek az évek és Benács György öregedni kezdett, kevésbé volt veszedelmes is az asszonyokra s alig talált meghallgatásra valahol. Legutóbb Hetl Pálné Már Annára vetette a szemét s mikor látta, hogy hiába forgolódik körülötte, elhatározta, hogy ha kell, erőszakkal is, de magáévá teszi az asszonyt. Egy délutánon aztán kileste, mikor Hetlné maga maradt otthon s belopózván hozzá, szerelméért könyörgött. Midőn az asszony kereken elutasította, a vak szenvedély annyira elvette a férfi esztét, hogy rátámadt az asszonyra és erőszakkal akarta hatalmába keríteni. Az asszony sikoltásaira azonban a szomszédok összefutottak és a merénylő, a ki az asszonyt dühében már fojtogatni kezdte, kénytelen volt elmenekülni. Tettét természetesen feljelentették a bíróságnak s majd a börtönben hűtik le szerelmes szíve lángját.

— **(Az ismeretlen.)** Pár napja elé-
gél már a rendőrség kosztján egy ismeretlen ember, akit a pályaudvaron tartóztattak le gyanus viselkedése miatt. Semmi igazoló okmánya nem volt s a nevével vonakodott megmondani. Utóbb pécsváradai illetőségűnek mondta magát. De onnan azt irták vissza, hogy ott ismeretlen. Akkor megint más nevet mondott s más illetőségi helyet. Így eljáratta néhányszor a bolondját, abban a reményben, hogy majd csak megunják s eleresztik. De mikor látta, hogy nem eresztik el addig, amíg bizonyosságot nem szereznek a kilétéről, azt mondta, hogy Toinára való. Az ide intézett kérdésekre feleltek onnan s elmondták, hogy az illető nem rossz ember, csak az a baja, hogy üldözési mániában szenved. Ha ilyen rohama jön, szó nélkül elhagyja a családját

és bolyong az országban. A beteg embert most hazaszállítják a családjához.

— (Egy elveszett óra története.) Kohn Ignác, pécsváradi lakos, még a múlt hét elején elvesztette az ezüst zsebórát. Már le is mondott róla, hogy valaha ismét zsebébe tehesse, mikor most Laufer Adolfnál megtalálta a csendőrség az elveszett órát. Laufernek Boris József adta el az órát 14 forintért, mint sajátját; pedig Boris volt az, a ki az elveszett órát megtalálta a helyett, hogy arról jelentést tett volna a hatóságnak, saját céljaira használta fel. E miatt aztán most majd a bírósággal gyűlik meg a baja.

— (Állami hivatalnokok összeférhetetlensége.) A legutóbbi miniszter tanácsok egyi-én szóba került az állami hivatalnokok összeférhetetlenségi ügye is. A miniszter tanácsa határozatilag kimondta, hogy ezentúl állami hivatalnokok nem lehetnek tagjai semmiféle részvénytársaság igazgatóságának vagy felügyelő bizottságának, egyáltalán semmiféle üzleti haszonnal járó mellékfoglalkozást nem fogadhatnak el.

Varázsgyűrűk legujabb rendkívül finom-elegans kivitelben, igazgyöngy, rubin, nemes opálokkal ékítve 5 frttól 14 frtig. Legszebb jeggyűrűk, legdivatosabb női órák, lánczok, karkötők, fülbevalók, valódi ezüst evőkészletek, asztali állványok, czukordobozok, gyertyatartók, serlegek, babérkoszorúk, sétabotok stb. a legnagyobb választékban egyedül

SCHÖNWALD IMRÉNÉL

Pécsett, Király-fő-utcza, a Hattyuépületben szerezhetők be.

Törvényszék.

§ Elítelt verekedők. Tegnap este hat óra után hirdette ki a törvényszék a veresendi verekedők ügyében az ítéletet. E szerint Prevosz Pált, Prevosz Máriánt Prevosz Szankót, Hosszu Jocót, Glógn Gyurót és Glógn Markót a bíróság az ellenük emelt vád következményei terhe alól felmentette, illetve a további eljárást ellenükben beszüntette, mert Rákosi Imre dr., kir. alügyész a vádat velük szemben Klaitz Márkó sérelmeztetése miatt, eljettette. Ellenben Klaitz Márkót, Markovics Miót, Sztipánov Jocót, Bajraktár Kristófot és Klaitz Gyurót, mint tettestársakat, Prevosz Pál ellen elkövetett súlyos testisértés vétségében és Prevosz Márián ellen többek bántalmazásából eredő súlyos testisértés büntetésében bűnösöknek mondta ki s ezért Klaitz Márkót 9 hónapi börtönre és 20 frt pénzbüntetésre, Markovics Miót, Sztipánov Jocót és Bajraktár Kristófot 6—6 havi börtönre és 20—20 frt pénzbüntetésre, végül Klaitz Gyurót 3 havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte. A kihirdetett ítéletben a felmentett vádlottak, ugy védőjük Szekrényesy Ferenc dr., valamint reájuk vonatkozólag a kir. ügyész és a vizonvadász emelők megnyugodtak; az elítelt vádlottak, ugy terhükre a kir. ügyész is, felebbezték az ítélet ellen. Az ítélethirdetés után a vádlottakat elbocsájtották, csak Klaitz Márkót fogták itt két napig az ügyész-

ség vendégeül, hogy az elnök által a végtárgyaláson tanusított magánviselte miatt rászabott 48 órai büntetést kiállja.

§ Sikkasztó asszony. Koisz Györgyné Kiss Juliánna pécsi lakosnő, Fiala Vencelnek a gondjaira bizott ládáját feltörvén, abból a ruhaneműket elsikkasztotta. Fordulván az idő, Fiala Vencel a szegényházba, Koisz Györgyné pedig a városi kórházba került. A tegnapi kitűzött végtárgyaláson nem is jelent meg, csak a panaszos; a vádlott asszony betegsége miatt még vagy két hétig levén kénytelen a kórházat őrizni. A végtárgyalást tehát elnapolták s majd akkor tartják meg, ha a vádlott betegségeből felépül.

§ Eltérő vélemények. Volla Géza, pécsi házaló, Krausz Gyula pécsi lakostól egy kabátot csalt ki és azt a zálogházban elzalogosította. Mikor feljelentették s a vizsgálat ellene befejeztetett, az ügyészség sikkasztásért indítványozta vád alá helyezését. A megtartott végtárgyaláskor szereplő közvádoló azonban eljettette a sikkasztás vádját és csalásért kérte elítélni a vádlottat. A törvényszék a közvádoló álláspontját magáévá is tette s elítélte Volla Gézát egyhónapi fogházra csalás vétsége miatt. A pécsi kir. ítélőtáblához kerülvén vádlott felebbezése folytán az ügy, a tábla az ítéletben a minősítést megváltoztatta s csalás helyett sikkasztás vétségében mondta ki bűnösnek a vádlottat, bár büntetését helyben hagyta. Az ítéletet tegnap hirdették ki a vádlott előtt, a ki abban most megnyugodott. De megnyugodott a kir. ügyész is és így az ítélet jogerőssé válván, nem kerül még felsőbb fórum elé, s újabb eltérő véleményt így nem is nyilváníthatnak benne.

III.

A szent-dénesi intelligencia erősen készült szeptember 15-ére.

— Hogy mire készült?

Elmondom.

Szent-Dénesen, ugy mint más jóra való magyar faluban is haladtak a korrall, és eme haladásuknak kézzel fogható bizonyítéka a „szent-dénesi olvasókör.“

Régebben ugyan csak a politikus eszméiáknak felcsapott szent-dénesi haute crême találkozott a „nagyvendéglő“ különszobájában, parázs eszmecserére, ahol kis szüsdohány mellett, meg egy-egy félliter segítségével sokat lehetett a haza sorsán lendíteni.

Mióta azonban a „nagyvendéglő“ bérlőjének fia, Friedmann Sándor, — meg aztán az öreg Györkö Ábel legidősebbje a Lajos, a nyolcadik gimnaziumból vetődtek haza, — más ábrázatot nyert a kulturális intézmény.

Először is az egész falut beiratták tagnak, aztán a „szent-dénesi olvasó kör“ „az első magyar általános biztosító társaság“ — képviselőjévé lett Szent-Dénes és vidékére nézve, szerezvén nehéz forintokat jutalék fejében. (Könnyen eltalálhatja az olvasó, hogy ezt a praktikus jövedelem szaporítást Friedmann Sándor eszelte ki.) Másodszor megválasztották a kerület országgyűlési képviselőjét védnöknek, — ki aztán husz darab körmőci arannyal és ötven kötet könyvvel előkelőbb rangba lóditotta a rák módjára haladó „olvasókört.“

meglepett; Györkö barátom az ön portáját elfeledni nem leszek képes.

— Az Isten ne is adja nagyságos uram, azt hiszem, nem ma volt utoljára a Györkö „kurian“.

Révész a „kuria“ szóra felütötte fejét. Bizonyára kissé többet ivott Györkö Ábel és megtévedt a nyelve. Miközben ezeket gondolgatta, és rengeteg kenyérgolyóbist plántált az aszalterítőre, — hirtelen eszébe jutott, hogy az előszobában valamiféle ódon „ármálist“ látott a falon függni, — ejnye, ejnye, tán csak nem nemes ember asztalánál eszik?

Most Lajos lépett a szobába és két gyönyörű üvegkantát tett az asztalra, melyben sötétsárga — zöldbe játszó, olajnehéz bor pompázott.

— Tölts anyjukom! Györköknél az asszony töltött, — míg az asztalnál volt; — ha aztán férfiügyek kerültek tárgyalásra — akkor asszonyhiján mindig a legfiatalabb cselekedte meg e szamaritanus tisztet.

A szép asszony kinek izmos és mégis klasszikus szép karjain a legszebb kezek ékeskedtek — kedves mosolylyal töltött a városi urnak — s aztán a többinek — apának — és fiúnak.

— No anyjukom! te is egy kis konty alá valót. Így ni, — adja Isten nagyságos uram kedves egészségére.

Összecsengtek az üvegserlegek és Rézeses Bertalan nagyságos ur, ki már rég érezte magát ily kedélyesen — a legjobb bort érezte nyelvén. Most Lajos három pipát hozott be, — selmeci uj pipát, megszárasat Rézesesnek, ők maguk tajtpipát tartottak kezükben, — és hatalmas dohánydobot a leszedett asztalközépre.

TÁVIRATOK.

— **Kilépés az Ugron-pártból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Visontai Soma tegnap bejelentette kilépését az Ugron-pártból, okul fölhozva Polónyi tegnapielőtti kormánytámogató, sőt a miniszter javaslatát is tullicitáló magatartását a 16. §. ügyében. Ugyanis Polónyi, aki tudvalevőleg nem is tagja az igazságügyi bizottságnak, az ominózus szakasz tárgyalásánál azt indítványozta, hogy szerinte minden sajtó utján a magánbecsületet támadó sértést a rendes bírósághoz kellene utasítani, ahol a büntető törvény a bizonyítást nem engedi meg.

— **Kvóta-harcok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy b. tegnapi nyilatkozata a kvóta-bizottságban, mely szerint lehetséges, hogy a kvótaemelés Magyarország részéről nem minden újabb áldozat nélkül fog megoldatni, a kormánypártban nagy levertséget s forrongást okozott. Ős kormánypártiak izgatottan tárgyalják a helyzetet.

Tegnap délután minisztertanács volt, melyen Fejérváry b. kivételével valamennyi miniszter résztvett. Bánffy b. előterjesztette, hogy kormánya formális lemondását nem tartja szükségesnek a kvóta-kudarc miatt, de Badeni végleges bukását befejezett tényként említette.

Hir szerint ő felsége Bánffy b. álláspontját fogadta el Badenié ellenében,

vagyis a kvóta-számításnál az 1887-beli kvóta-alapot veszik alapul, s nem mint az osztrák akarja, a lakosság arányát, hanem a tényleges adójövedelmet.

— **A főrendiházról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendiház pénzügyi bizottsága Samassa József egri érsek elnöklete alatt tegnap tartott ülésében elfogadta az állami számvitelről szóló törvényjavaslatot. A budapesti telefonhálózat államosításánál Samassa, Liphay Béla b.; a párisi 1900-iki kiállításnál Liphay, Harkányi Frigyes b. szólaltak föl. Dániel Ernő b. kereskedelmi miniszter megnyugtató válasza után ezeket a javaslatokat is elfogadták. A főrendiház holnapi ülésében tárgyalja ezeket a javaslatokat.

— **A kongrua.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kongrua-összeírási iverk majdnem valamennyien beérkeztek. A nyáron feldolgozzák s ősszel tárgyalás alá veszik.

— **Az összeférhetlenek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház összeférhetlenségi bizottsága tegnap Apáthy Péter elnöklete alatt tárgyalta Tisza István gróf és Rosenberg Gyula összeférhetlenségi eseteit. Mindketten védekeztek. Az ítélethozatal elhalasztatott.

— **Az igazságügyi bizottságról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház igazságügyi bizottsága ma délelőtti ülésében folytatta a 16. §. tárgyalását, mely a magánbecsület védelmé-

ről szól. A bizottságon kívülálló Polónyi Géza is megjelent, hogy indítványát megindokolja. Kedvetlenül hallgatták: Fluger Károly Erdély javaslatát támogatja. Emmer Kornél igazolva látja álláspontját, mert a háromnapos vita kimutatta, hogy a szellemek nincsenek kellőleg előkészítve a sajtótörvény revideálására. Mert csak az a valódi szabadelvűség, ha az alkotmány alapjához, a jogokhoz ragaszkodunk. György Elek rövid felszólalása után Erdély Sándor igazságügyminiszter ismétli, hogy nem ok nélkül ragaszkodik álláspontjához. Előtte pártpolitikai szempontok nincsenek. Bernáth Béla szintén ragaszkodik álláspontjához. Szivák Imre rövid felszólalása után Matuska Péter Chorin javaslatához való hozzájárulását jelenti ki. A vita ekkor berekesztetett. Ezután Chorin Ferenc előadó polemizál Polónyival s Erdélyvel. A vita lefolyására meglepedéssel tekint vissza. Erdély miniszter kijelenti, hogy a vita objektív elvi magaslaton állt, de ő nem a sajtószabadság ellen, hanem a magánbecsület védelmére nyújtotta be a javaslatot. Részéről Polónyi indítványát tartja a legjobbnak, ha megoldható lenne. Fabiny Teofil összegezi a magánbecsületről elmondottakat s felteszi a kérdést szavazásra. Tizenegy szóval tiz ellenében, tehát **egy szótöbbséggel** a kormány javaslata győzött. Az ellenzéki tagokon kívül a javaslat ellen szavaztak: Chorin, Emmer, Szivák, Beksics, Matuska, Groisz kormánypártiak.

— Nagyságos uram! magam égettem ki újból — úgy szívhat belőle, nem szívja fel a nyelvet. Tessék, már meg van töltve; kínálta Lajos.

— Hát én nem szoktam ugyan szivarnál mást szivni de azért kérem és iziben rá is gyujtott. Hanem aztán, midőn rágyujtott és a pibából kidagadó dohány füstjét érezte, -- kéjjel szivta magába annak pompás illatát.

— Hiszen önöknek már itt adta, előlegezte az Uristen a paradicsomot.

Hogy élnek önök?! Hiszen ez pazar!

— Igen, nagyságos uram, Extra hungariam non est vita! Az előbb mondtam, hogy munkával és józansággal megtartjuk az őseiktől ránkmaradt javakat — és ha nem is uzsoráskodunk de gyarapítjuk ha csak lehet.

— Apropos! nemde önök nemesek?

— Igen forgalmi főnök ur. De nem csak mi, hanem az egész község, még Mihók Gyurka a csordás is; csak Friedmann Adolf a regale bérlő nem; — miután annak az ősei akkor nem voltak még Sztédnesi lakosok.

Lajos nagy füstfelhőt fujt ki szájából — és olyanokat pöfékelt, hogy egészen ködbeburkolózott tőle. Nagyon szerethette a muskotály dohányt.

— Gondoltam, hogy önök nemesek; de az egész falu? . . . igaz, igaz; hisz tanultuk a földrajzban; — ha jól emlékszem Mátyás király nemesítette a falut.

— Igen nagyságos uram! Hanem kérem bocsásson meg főnök ur, ha most a kocsit előszólitom, mert különben a gyorsról lekésik. Ha azonban nem oly sür-

gős nagyságod utazása, akkor tán itt maradhatna, s akkor kiballaghatnánk a közeli ssőlőhegybe — hol szintén elég jó levegőt és szórakozást találunk.

— Nem kedves Györkő barátom. Köszönöm, hogy figyelmeztetett; nagyon fontos végezni valóm van, elengedhetlen kötelesség szólit. Az ősz vége felé, ha megengedi, egyszer eljövök; — mert igazán nagyon szép itt önöknél. Testnek, léleknek egyaránt üdülőhely ez itt.

— Nagyságos uram! házam mindig az ön háza is, ha betér hozzám; mondá nemes egyszerűséggel Györkő Aber ur.

— Ismételten köszönöm, hanem már most kedves barátom, — most indulnom kell.

— Igen; Lajos! nézz a kocsi után, álljon elő, je viesszesz bennünket az állomásra, — ha egyébként nem óhajtana nagyságod magában lekocsizni nélkülém.

— Szó sincs róla, — ha csak ideje megengedi, ugy kérem.

— Tessék tehát, mondá Lajos, az ajtóban, beszólvá, készen a kocsi.

Miután a Julesától, Sándortól, Györkőné asszonyomtól (kit már nagyasszonynak szólított) is elbucszott Rézes, — felültek a kis könnyű kocsira, és a vérbeli csikók, mint a szélvész, ugy ragadták a klinkeres uton Rézest és Ferenc lovászt az állomásra.

— **A keleti harctérről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Farzalusnál csata volt, melyben a törökök visszaverettek.

— **Pulszky Odysseiája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A törvényszék hozzájárult a vizsgálóbíró határozatához; tehát Pulszky Károlyt szakértőkkel újra megvizsgáltatják.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Eladó birtok.

Egy 50 holdas egytagu birtok Baranyamegyében, 15 percnyire a vasuti állomáshoz, szép vidéken, árvízmentes, mely tehenészethez igen alkalmas, előnyös feltételek mellett eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

1168. sz. Arverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Jeider János ivánbattyáni lakosnak 1168/1897. sz. kérvénye folytán a végrehajtási árverés végrehajtatónak Jovánovits Mitó lipovai lakos végrehajtást szenvedett ellen 30 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. járásbíróság területén levő, a lipovai községben fekvő, a lipovai 402. sz. tkvben felvett 139 a. hrsz. 137. sorsz. házból és belsősegből Jovánovits Mitó illető fele részére 3 frt 76 kban ezennel megállapított kikiáltási árban eirendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi június hó 2-ik napján d. e. 10 órakor Lipova községben a birói lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis a lipovai 402 sz. tkvben felvett 139 a. hrsz. 137 sorszámú házból és belsősegből Jovánovits Mikót illető fele részére 38 krajcárt készpénzben vagy az 1881. évi 60-ik törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881-dik évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíróság mint tkvi hatóságnál 1897-ik évi február hó 23-ik napján.

Maurer Frigyes
 kir. albiró.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

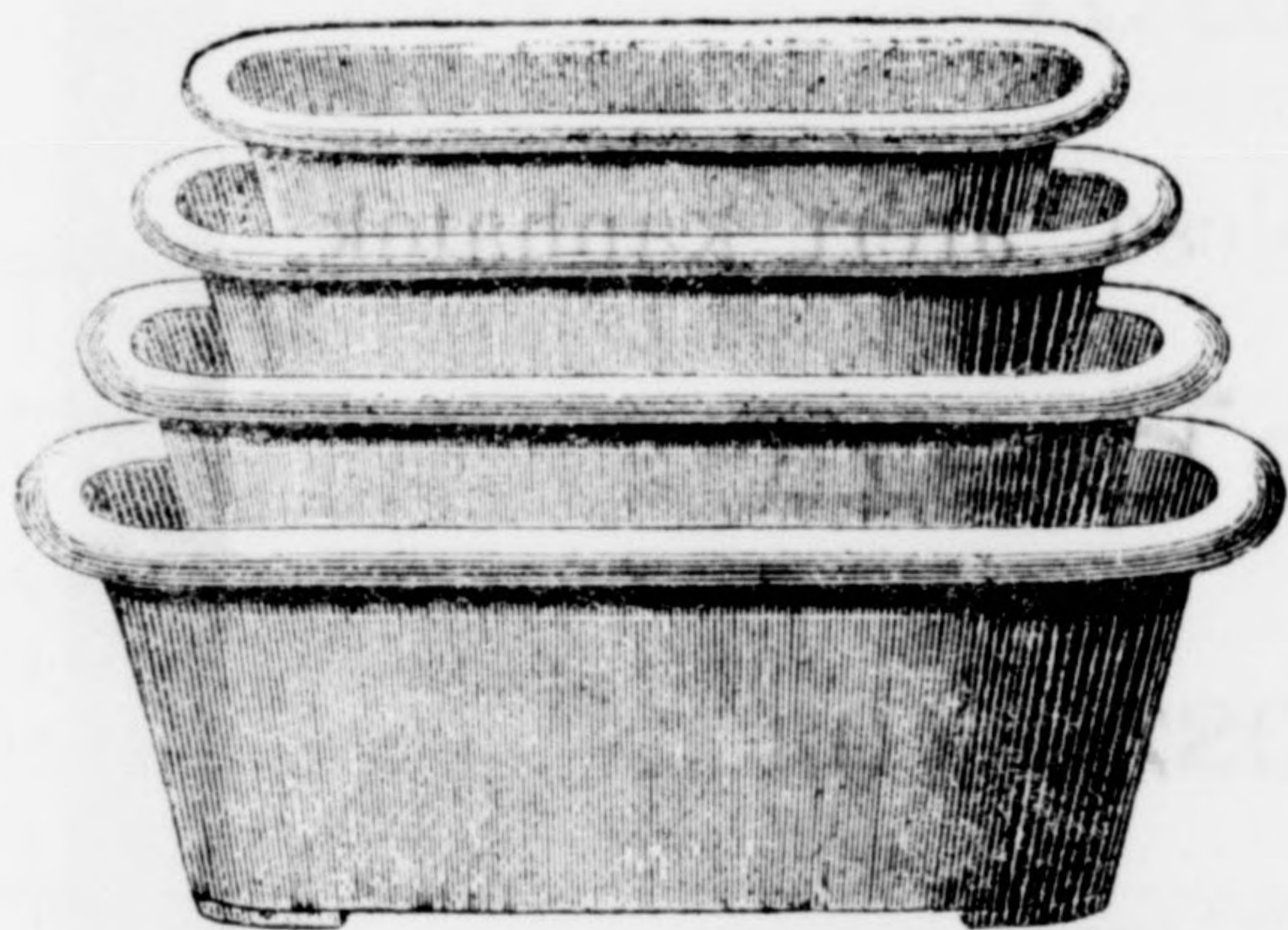
ZENTLER-féle

es. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utcza.

CSUKÁS ZOLTÁN épület- horgany- és mű-bádogos

Pécsett, király-utcza 28. szám, a „pánczéloshoz.“

Ajánlja saját készítményü legjobb szerkezetü **jégszekrényeit,**

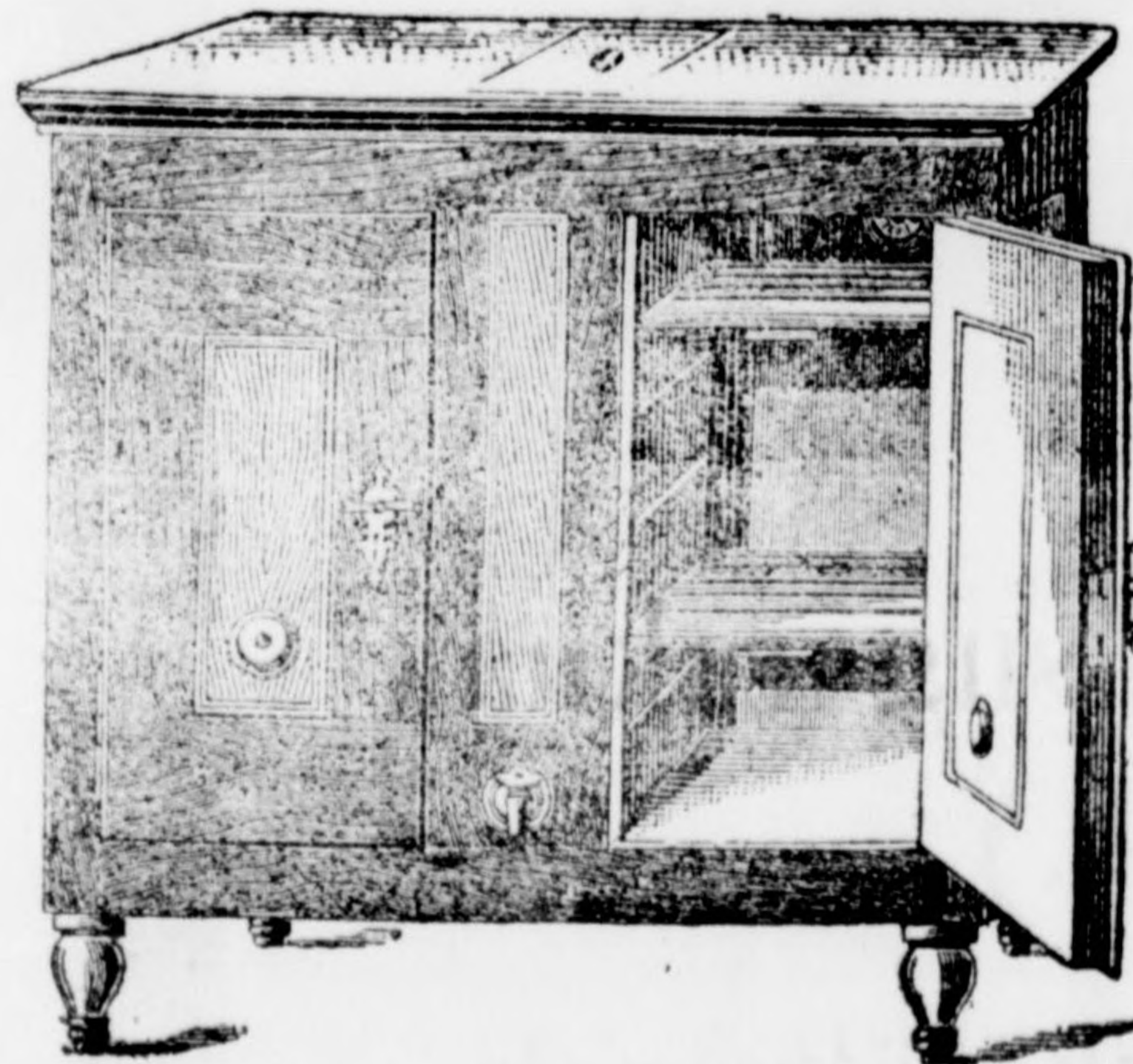
valamint erős

fürdőkádjaikat, vízvezeték és fürdőberendezéseket,

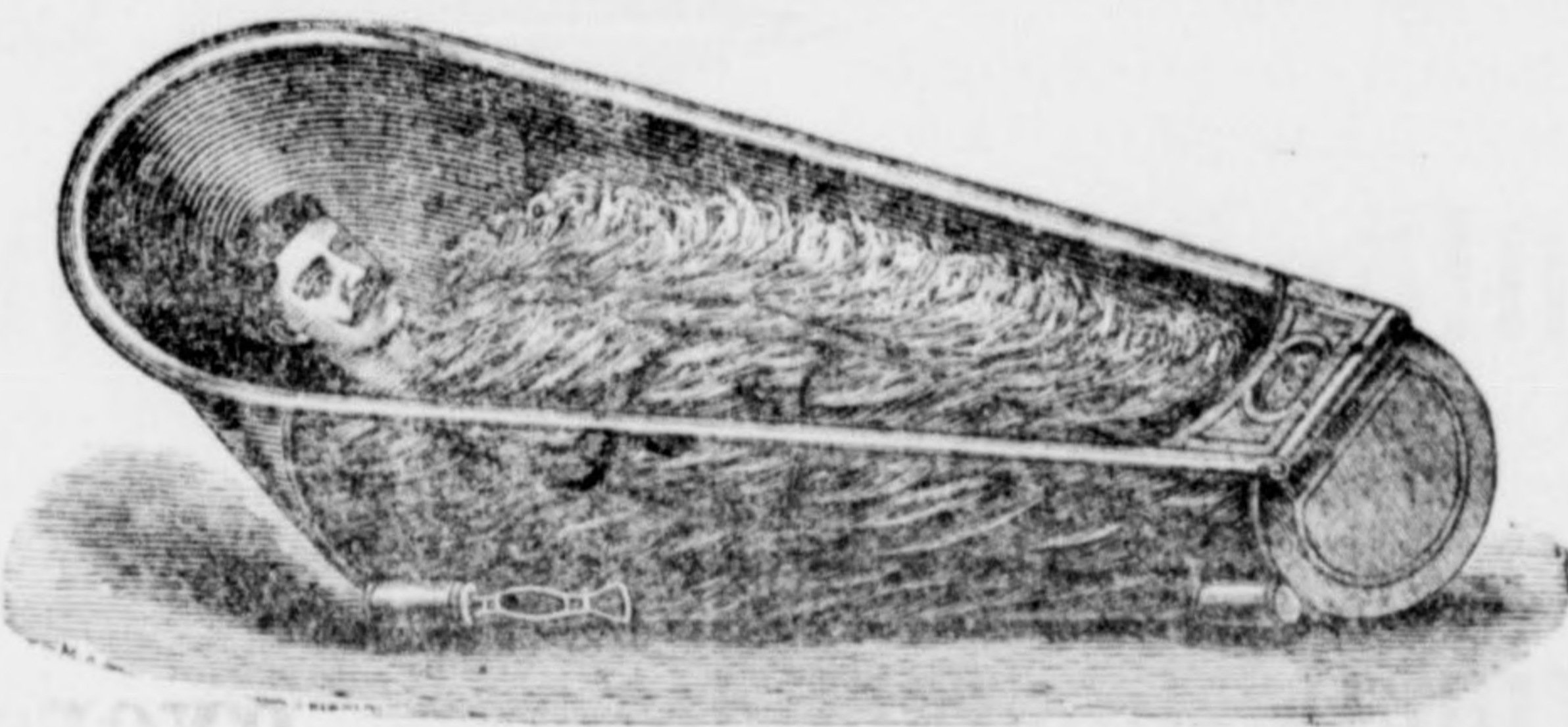
szagtalan angol closettek

fömlállítását, nagy választéku

konyhaberendezéseit:

Tető- és toronyfedések, tetőcsatornák és czink-ornamentikai munkák,

csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.

(Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)

